

OSLAVA VÝROČÍ ZALOŽENÍ ŽS TETKY

6.srpna 2011 Uherský Ostroh



Ně dycky sa všeco stihne. Tak jak by to mělo být. Proto bylo potřeba aj trochu vysvětlování proč Ostrožské Tetky pořádají oslavu založení sboru po šestnácti letech. Trocha osvětlení, trocha přesvědčovacích schopností Evy Zajícové a za chvíli všeci uznali, že přesně tak to mělo být.

Nakonec oslava veliká. A pestrá. Babské sbory z horňáckého Javorníka aj podlužáckých Prušánek s novoveskú Deniců. Krasavci stejného původu, my susedi, všelijací domácí folkloristi aj s dalšíma gratulantama z okolí, doprovázející Burčáci v hudeckéj sestavě. A nakonec prý aj zahraniční hosté. Doopravdy



byli ze susedního katastru tož teda přespolní. Když ale novovešťany ve vojenských, mírně stylizovaných uniformách za doprovodu originální Galuškovy garmošky měli možnost vidět a slyšet za dva dny lhoťané na infokanále, někteří nepostřehli žádný rozdíl mezi Ksandrovcam a Alexandrovcam. Dílem díky jejich perfektnímu výkonu s bezvadnou výslovností i přízvukem zvláště v sólových partech, dílem díky perfektní akustice zámeckého nádvoří, které doslova hučelo ruskými melodiemi i ohlasem unešeného publika a v neposlední řadě díky skvělému videozáznamu Václava pilota Pavlase pořízenému z okna prvního patra, tedy s potřebným nadhledem.



Mezi tím gratulování, prání všeho možného vždycky hezkého, děkování... Hostitelky si připravili v několika vstupech průřez svojí činností během minulých, tak rychle uplynulých let podle typických sezóních vystoupení. Za připomenutí stojí i rekordních osm doprovodných vstupů hlavní organizátorky Evy Zajícové.



Náš skromný dárek, po dlouhých úvahách co možů chudí vesničané ze Lhoty donést darem na zámek, souvisel s našim vystoupením. Darovali jsme malovanú písničku Trnku – srnku, kterou sme po zazpívání předali vedúcí a Bílú růžu sme samozřejmě zazpívali pro všechny potom eště předali



každéj Tetce. A k tomu aj neco na zalévání, v krajním případě na promazání.



Udělala sa prítom pekná atmosféra srdečná, jak už to při podobných příležitostech, kdy sa lidé chců pobavit a potěšit bývá. Navíc sme hlavně díky lhoňankám angažujícím se v Ostrohu měli takový přísun řízků a vína, že sa to fakt nedalo. Bezezbytku sme sa dokázali vypořádat enom s přísunem koláčků. Byly

fakt dobré. A pro ty co ostali chvilku aj na následné besedě u cimbála s Burčákama, kteří si na to už aj ten cimbál nechali dovést sa dostalo aj po kůsku narozeninového dorta. Ten byl tak sladký, že když sa přilepil na košulu ani nespádl na zem. Prý trošku vadila naša drobná ústrojová nekázeň. Na druhů stranu byt bezvadně vyparádění, měli by sme nekteří od toho dortového marcipána polepené sváteční košule. Všecko špatné je k něčemu dobré.

Václav V.Hájek 1.zář 2011 18:00 OL 183